

Nabi Sayar (Rıfat Ilgaz'ın "Geçmişe Mazi" adlı Romanı) **Duygusal**

Karakter Malmüdürlü emeklisi olarak Meşrutiyet kıraathanesinde bulunan Nabi Sayar, kahvedeki en sakin ve düşüncelerinde olumsuz olan kişilerden biridir. Okuyan ve sorgulayan biri olan Malmüdürlü emeklisi genel olarak alaturka özelliklere sahip, açık sözlü biridir. Hoşlanmadığı konuları geçiştirmeyi iyi bilen Sayar, kurnaz olduğu kadar da tarafını tuttuklarını koruyucu özelliklere sahiptir.

Aktiviteler Tıpkı diğer arkadaşları gibi her gün kahveye uğrayan Nabi Sayar, diğer emekliler için gazete haberlerini sürekli sesli okur ve dikkatlerini çeker.

ÖRNEK ANILAR

Sakin Diğer emeklilere nazaran daha dinleyici konumunda olan ve düşüncelerinde sakin kalmayı tercih eden Malmüdürlü emeklisi imadan ve demek istediklerini tek cümlede açıklamaktan hoşlanır. Öğretmen emeklisinin doğu hayatındaki rahatlığı dile getirmesinden dolayı kendisi de düşüncesini beyan etmek ister: "Az konuşan Malmüdürlü emeklisi:

"Yalan mı?" dedi. "Açlık yenilmiş. Afiyet olsun! Açlık bile yenilip tüketilmiş!"

Kurnaz Kıraathanede açılan ve sonu tartışmalara giden konularda tarafların kızışmasını önlemek için çoğu zaman konu değiştirerek gazeteden haber okuyan Malmüdürlü emeklisi, emin olduğu konularda direkt düzeltme yaparken başkalarının söyleyeceği gerçekler üzerine kendisi kapatma uygular: "Malmüdürlü emeklisi işi düzeltmek için gazeteden bir iki satır okumayı gerekli buldu: "Öğretmenler sessiz yürüyüş yaptılar. Bir Alman genci Müslüman oldu."

Umutsuz Türkçülük esaslarına dayalı yapılan sohbe kendi gençliğinin ve geleceğinin ne kadar olumsuz olduğundan dem vuran Nabi Sayar, eğitim ve adalet sistemini eleştirir: "Gelelim bizim aslanlara!" dedi, "Biz adam yetiştirmeyi bir kenara bırakıyoruz da bol bol aslan yetiştirmeye kalkışıyoruz. Aslan, dediler mi vidalarımız gevşeyiveriyor. İzmir Fuarı'nda nasılsa bir aslan, yavru yapacak olmuş, İzmirliiler görmek için birbirlerini çiğnemişler."

Alaturka/Geleneksel Vali emeklisinin cumhuriyetçi ve modern tutumuna eski düzenin yeni yaşam koşullarında bir gereklilik olduğu savunması ile çarşaf giyen kadınları koruyarak geleneksel düşünce özelliklerine sahip olduğunu gösterir: "Hurşit Bey'ciğim..." dedi, "Beyoğlu'ndan bir kadının sağ salim geçmesi için, çarşaftan başka bir şey de giymesi doğru değil! Artık işi aşikareye döktüler. Laf da atıyorlar, çimdik de... Eee kepezelik de bu kadar olur! Fazlası can sağlığı! Yol icabı, burdan bir kadının geçmesi gerekiyorsa, çarşaf değil, zırh giymesi lazım, zırh."